

ved Lov." Men nu troer jeg dog ikke, at den ærede Landstingsmand vil sige, at Staten skulde have Ansvaret for den Maade, hvorpaa Communerne selvstændig styre deres Anliggender; jeg tvivler meget om, at Ordet „Tilsyn" skulde have en saa udstrakt Betydning. Ved Tilsyn skal der vistnok her kun antydes, at Landstingssecretairen ikke skulde have Magt til efter eget Godtbefindende at redigere Tidenden, paa hvilken Maade han vil, f. Ex. lade staae mange blanke Sider eller lade Tidenden udkomme med store Mellemrum osv. At paasee, at Sligt ikke skeer, hører under Begrebet „Tilsyn"; hvorimod Ansvaret for, hvad Tidenden indeholder, ikke kan paabyrdes Formanden; det vil man ikke kunne faae nogen Formand til i Sandhed at paatage sig. Søvrigt skal jeg naturligvis ikke indlade mig paa de Betragtninger, som den ærede Landstingsmand har anstillet angaaende Artikler, han har læst i forskjellige Journaler. Jeg har ikke havt Leilighed til at gjøre mig bekendt dermed i nogen synderlig Grad; jeg har vistnok løselig læst adskillige af dem, men ikke saaledes studeret dem, at jeg kan httre mig derom. Naar den ærede Landstingsmand har httret, at det var noget ganske Særegent, at hvad der foregik under Afstemningerne eller andre saadanne Ting, ikkun meddelees i Tidenden referendo, og udtrykkelig anførte, at afbøde Etatsraad Schouw ikke brugte den Fremgangsmaade (B. Christensen: Det har jeg ikke sagt) . . . Ja, saa er det en Misforstaaelse, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Etatsraad Schouw ikke har været Formand for nogen offentlig Forsamling, uden den grundlovgivende Rigsforsamling, og der var det Tilfælde ikke een, men flere Gange, at Tidenden i overordentlig sammentrængte Udtryk refererede endogsaa temmelig langvarige Forhandlinger om saadanne formelle Spørgsmaal; men jeg skal forresten ikke urgere dette, siden jeg har misforstaaet det ærede Medlem. Jeg troer ikke, at jeg har forbigaaet Noget af, hvad den ærede Landstingsmand isvrigt har anført til Motivering af sine Forslag. Hvad jeg forresten kunde have Anledning til at tilføie angaaende de Forslag, som Forretningsudvalget har stillet, vil jeg foretrække at opsætte til Sagens anden Behandling.

Moung: Jeg troer, at den ærede Ordfører har fuldkomment Ret i, at det ikke ligger i Forholdets Natur at skifte Formand hver Aft Uge. Jeg troer endogsaa, at man kunde gaae et Skridt videre og sige, at det strider mod Forholdets Natur at gjøre det, thi om man ogsaa fra den anden Side kunde paastaae, at det vigtigste var, at Thinget kaarede sig en Formand for hvert enkelt Møde — det er Yderligheden af Skifte-Principet — saa er det dog aldeles klart, at de Forretninger, som Formanden varetager, ja at selv Thingets Forhandlinger vilde lide under, hvis der i Samlingens Løb skete Formandskifte, især hvis det skete oftere. Derimod kan jeg ikke være ganske enig med den ærede Ordfører i, hvad han anførte mod det andet Forslag af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) om, at samtlige Thingets Medlemmer skulde være valgberettigede og valgbare til Udvalgene. Jeg kan være enig med ham i, at en saadan Tilføielse til Forretningsordene som den foreslaaede ikke behøves; men de Grunde, som den ærede Ordfører anførte derimod, kan jeg rigtig nok ikke give Medhold. Den ærede Ordfører var saa god at indrømme Formanden Valgret til Udvalgene, men han paastod, at denne ikke kunde være Medlem af noget saadant. Jeg kan ikke indsee, hvorfor han ikke skulde kunne være det. Man kan jo tænke sig, at en Formand var i Besiddelse af en særlig Sagkundskab, som kun han repræsenterede i Thinget, og hvorfor skulde man da ikke kunne vælge ham til Medlem af et Udvalg, der just behøvede denne Sagkundskab? Det er sandt, at han da ikke kunde præsidere her i Salen under Forhandlingerne om denne Sag, men han kunde jo da gjøre det Samme, som han har gjort i dette Dieblik, nemlig overlade sit Formandskæde til Viceformanden. Søvrigt skal jeg gjerne indrømme, at det ingenlunde vilde være ønskeligt, at det blev Skik, at Formanden valgtes til Medlem af Udvalg, ligesom han heller ikke vilde kunne overkomme det ved Siden af de mange andre Forretninger, der paahvile ham. Han har ganske vist det allerhøieste Billighedskrav paa at være fritagen for saadanne Valg. Men det kunde jo f. Ex.